С Г Н С
Градски
архив
ф. ____
оп. ____
№ 1733

Правъ е, неоспоримо, Професоръ Кръстевъ[1], като казва „духовната еволюция на българитѣ е твърдѣ поучителна и пълна съ дълбокъ, общочовѣшки смисълъ", — смисълътъ на тази еволюция, ми се струва, е ~~об~~ особено поучителна и за насъ, руситѣ.

Младата литература на България въ краткия периодъ на своето битие е извървѣла пѫтя дъ плодотворенъ социаленъ идеализъмъ до безплоденъ песимизъмъ и отчаяние, — пѫть, въ края на който днесъ се е спрѣла и безсилно се бъхте нашата още млада, но неизбистрена и тежка мисъль.

Нека ~~т~~ видимъ въ кратцѣ, какво е прѣживѣла българската литература.

„Неизразима тревога на душа, откѫсната отъ повѣрията на народа", не е била и не е

---

[1] К. Кръстевъ. Новая болгарская литература. „Современникъ" VII 1912.